

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Milano (Italië) op 14 november 2019 – Banco di Desio e della Brianza SpA e.a./YX, ZW

(Zaak C-831/19)

(2020/C 36/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Milano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management SpA

Verwerende partijen: YX, ZW

Prejudiciële vragen

- 1) Staan de artikelen 6 en 7 van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling als in casu, die de executierechter belet om een gerechtelijke executoriale titel die gezag van gewijsde heeft verkregen, inhoudelijk te toetsen indien de consument, na kennis te hebben gekregen van zijn hoedanigheid van consument (waarbij hij zich voorheen volgens het geldende recht en de geldende rechtspraak niet kon beroepen op die kennis), om een dergelijke toetsing verzoekt, en zo ja, onder welke voorwaarden?
- 2) Staan de artikelen 6 en 7 van richtlijn 93/13/EEG en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan een nationale regeling als in casu, die indien een beslissing dat een contractueel beding niet oneerlijk is impliciet gezag van gewijsde heeft verkregen, de executierechter die uitspraak moet doen op het door een consument aangetekende verzet tegen de tenuitvoerlegging, belet om vast te stellen dat het beding oneerlijk is, en kan dit beletsel worden geacht ook te bestaan indien, gelet op het recht en de rechtspraak zoals van toepassing op het tijdstip waarop die beslissing gezag van gewijsde heeft verkregen, de oneerlijkheid van het beding niet kon worden getoetst omdat de borg niet als consument kon worden aangemerkt, en zo ja, onder welke voorwaarden?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993, L 95, blz. 29).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Poprad (Slovenië) op 22 november 2019 – IM/STING Reality s.r.o.

(Zaak C-853/19)

(2020/C 36/23)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Okresný súd Poprad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IM

Verwerende partij: STING Reality s.r.o.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet richtlijn 2005/29/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad („richtlijn oneerlijke handelspraktijken”) aldus worden uitgelegd dat er sprake is van een oneerlijke handelspraktijk in omstandigheden als in de onderhavige zaak, waarin een natuurlijke persoon die in financiële moeilijkheden verkeert en onder tijdsdruk staat en die met het oog op het behoud van de eigendom van een onroerend goed dat zijn enige woning vormt een krediet wenst te verkrijgen, door een kredietverstrekker een overeenkomst wordt voorgelegd die tot gevolg heeft dat de eigendom van zijn onroerend goed hem blijvend wordt ontnomen, hoewel hij de woning slechts tijdelijk aan de schuldeiser wilde overdragen tot zekerheid van de kredietovereenkomst?
- 2) Moet richtlijn 93/13/EG ⁽²⁾ betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: „richtlijn 93/13”) aldus worden uitgelegd dat in omstandigheden als die van de eerste prejudiciële vraag ook de koopovereenkomst tot overdracht van een onroerend goed door de rechter moet worden getoetst, ongeacht de argumenten van de kredietverstrekker betreffende de afzonderlijk overeengekomen contractuele bedingen, indien de kredietverstrekker in andere gevallen weigert om aan de rechter de overeenkomsten over te leggen met het oog op de vaststelling of er sprake is van een gestandaardiseerde toetredingsovereenkomst die door de kredietverstrekker ook in andere gevallen wordt gebruikt?
- 3) Indien richtlijn 93/13 op dit geval van toepassing is: moet de situatie vóór de sluiting van de overeenkomst, en met name een situatie waarin de verwerende kredietverstrekker toegang tot de persoonsgegevens van de verzoeker heeft verkregen zonder dat deze daarmee heeft ingestemd, ook als relevante omstandigheid in de zin van artikel 4, lid 1, van deze richtlijn worden beschouwd?

⁽¹⁾ PB 2005, L 149, blz. 22.

⁽²⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op
26 november 2019 – Slovak Telekom/Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**

(Zaak C-857/19)

(2020/C 36/24)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Slovak Telekom a.s.

Verwerende partij: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Prejudiciële vragen

Vraag betreffende de uitlegging van artikel 11, lid 6, eerste volzin, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag voorgelegd:

1. Betekent de zinsnede „ontneemt dit de mededingingsautoriteiten van de lidstaten hun bevoegdheid tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag” ⁽²⁾ dat de autoriteiten van de lidstaten hun bevoegdheid tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag verliezen?